

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 03 0 U 024097 24 Uvl
Sarajevo, 17.10.2024. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu i to sudija pojedinac Vuković Josip, u upravnom sporu tužiteljice T.Z. iz Ž., ul. O. bb, protiv tuženog Ministarstva prostornog uređenja i zaštite okolice Tuzlanskog kantona, u upravnoj stvari obustave postupka inspeksijskog nadzora, odlučujući o tužbi tužiteljice za ponavljanje postupka, okončanog rješenjem Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 03 0 U 024097 24 Uvp od 15.08.2024. godine, donesenog po zahtjevu tužiteljice za vanredno preispitivanje sudske odluke – presude Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 024097 23 U od 18.06.2024. godine, dana 17.10.2024. godine, donio je slijedeće:

R J E Š E N J E

Tužba za ponavljanje postupka se odbacuje.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 03 0 U 024097 24 Uvp od 15.08.2024. godine (stav I izreke), odbaćen je zahtjev tuženog Ministarstva prostornog uređenja i zaštite okolice Tuzlanskog kantona Tuzla za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesen protiv presude Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 024097 23 U od 18.06.2024. godine u dijelu koji se odnosi na stav I izreke navedene presude. Zahtjev tuženog za vanredno preispitivanje sudske odluke (stav II izreke) u dijelu koji se odnosi na stav III izreke presude broj: 03 0 U 024097 23 U od 18.06.2024. godine se uvažava, pa se presuda Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 024097 23 U od 18.06.2024. godine ukida u stavu III izreke kojim je obavezan tuženi da tužitelju na ime naknade troškova upravnog spora isplati iznos od 240,00 KM u roku od 30 dana od dana prijema ove presude, pod prijetnjom izvršenja. Prema (stavu III i IV izreke) u preostalom dijelu (stav I i II izreke) presude ostaje neizmijenjen, te se odbacuje zahtjev tužiteljice za prekid postupka i za donošenje privremene mjere.

Tužbom za ponavljanje postupka okončanog navedenim ovog suda tužiteljica traži ponavljanje postupka iz razloga propisanih članom 47. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnim sporovima. U tužbi navodi da smatra da bi spor povoljnije bio riješen za nju da je pored odredbe člana 196. stav 1. Zakona o parničnom postupku, u ranijem postupku u odnosu na stav II izreke rješenja od 15.08.2024. godine, kojim je ukinut dio presude koji se odnosi na naknadu troškova upravnog spora, mogla upotrijebiti stav Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine iz rješenja od 15.08.2024. godine, prema kojem je zahtjev za vanredno preispitivanje presude, koja je postala pravosnažna samo formalno-pravnom smislu, a ne i u materijalno-pravnom smislu, nedozvoljen. Dalje u tužbi navodi da, Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine kao nedozvoljen je trebao odbaciti i zahtjev za vanredno preispitivanje prvostepene presude u odnosu na stav III izreke, obzirom da prema navodima zahtjeva nije nastupila materijalna pravosnažnost pobijane presude; da je iz rješenja od 15.08.2024. godine saznala za novu činjenicu da je istovremeno dozvoljeno i nedozvoljeno podnijeti zahtjev za

vanredno preispitivanje sudske odluke iz potpuno istog razloga, odnosno pravosnažnosti presude samo u formalno-pravnom smislu, a ne i u materijalno-pravnom smislu, te za činjenicu da isključivo član 378. Zakona o parničnom postupku propisuje razloge za prekid postupka. Ističe da je znala za ovu činjenicu u ranijem postupku bi ukazala na odredbu člana 379. stav 1.tačka 1. Zakona o parničnom postupku, prema kojoj odredi prekid postupka sud će odrediti ako je odlučio da sam ne rješava o prethodnom putanju, kao i na odredbu člana 30. Zakona o sudovima F BiH, te na odredbu člana IV. C. 3. 11. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, prema kojim odredbama Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine može prekinuti postupak i pokrenuti postupak za ocjenu ustavnosti pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine, u kom pravcu se ukazuje sudsku praksu izraženu u više odluka-rješenja Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine. Predlaže da se dozvoli ponavljanje postupka.

Ovaj sud je prethodno ispitao da li postoje procesne pretpostavke za podnošenje tužbe za ponavljanje sudskog postupka i njeno meritorno rješavanje, pa je našao da ne postoje iz slijedećih razloga:

Naime, odredbama člana 50. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj 9/05), u tužbi za ponavljanje postupka se mora naročito navesti zakonski osnov (iz člana 47. stav 1. tačke od 1. do 6. Zakona o upravnim sporovima, zbog kojeg se ponavljanje postupka može tražiti) i dokazi, odnosno okolnosti koje čine vjerovatnim postojanje tog osnova, dok je odredbom člana 51. stav 2. istog zakona, propisano da će sud odbaciti tužbu za ponavljanje postupka rješenjem, pored ostalog i ako utvrdi da stranka nije učinila vjerovatnim postojanje zakonskog osnova za ponavljanje.

Prema citiranoj zakonskoj odredbi, saznanje za nove činjenice i sticanje mogućnosti upotrebe novih dokaza mogu biti razlog za ponavljanje sudskog postupka samo onda ako je sud sam utvrđivao činjenično stanje i na osnovu tako utvrđenog činjeničnog stanja riješio upravnu stvar. Ako sud nije sam utvrđivao činjenično stanje, nego je upravni spor riješio na osnovu činjeničnog stanja utvrđenog u upravnom postupku, nove činjenice i novi dokazi, u tom slučaju, mogu se eventualno koristiti samo kao razlog za obnovu upravnog postupka (uz ispunjenje zakonom propisanih uslova), kod organa čijim je upravnim aktom okončan upravni postupak.

Kako prema stanju iz spisa predmeta (obrazloženja rješenja Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: presude broj: 03 0 U 024097 23 U od 18.06.2024. godine), proizilazi da taj sud nije sam utvrđivao činjenično stanje, već je, navedenim rješenjem, upravni spor po zahtjevu za vanredno preispitivanje riješio na osnovu činjeničnog stanja utvrđenog u upravnom postupku, odnosno zbog procesnih nedostataka za podnošenje zahtjeva za vanredno preispitivanje (stav I izreke), zatim zbog pogrešnog pravnog stava prvostepenog suda u odnosu na dosuđene troškove postupka, u vezi primjene člana 386. stav 1. i člana 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku (stav III izreke), te zbog pravnog stava prvostepenog suda da nisu ispunjeni uvjeti za prekid postupka „zbog ustavnog pitanja koje se pojavilo u toku postupka“ i podnese Ustavnom sudu federacije Bosne i Hercegovine zahtjev za ocjenu ustavnosti“, što ne znači da se radi o novim činjenicama, već o pravnim shvatanjima suda, to tužiteljica, po ocjeni ovog suda, nije učinila vjerovatnim postojanje zakonskog osnova za ponavljanje postupka iz člana 50. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

Navod iz tužbe za ponavljanje postupka da je Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine kao nedozvoljen trebao odbaciti i zahtjev za vanredno preispitivanje prvostepene presude u odnosu na stav III izreke, prema kojem je tuženi obavezan tužiteljici nadoknaditi troškove upravnog spora radi podnošenje tužbe, jer prema navodima zahtjeva nije nastupila

materijalna pravosnažnost pobijane presude, nije pravno neutemeljen. Ovo upravo iz razloga što je pobijanom presudom prvostepenog Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 024097 24 Uvp od 15.08.2024. godine uvažena tužba, poništeno osporeno rješenje tužnog organa i predmet vraćen tom organu na ponovno rješavanje, pa zbog toga u konkretnom slučaju nisu se stekli uvjeti za rješavanje o naknadi troškova upravnog spora, odnosno zbog toga odluka prvostepenog suda o osnovanosti zahtjeva tužiteljice za naknadu tih troškova i to samo zbog uspjeha u jednoj fazi postupka, tj u postupku po tužbi, je nepravilna i kao takvu po zahtjevu za vanredno preispitivanje je valjalo ukinuti, obzirom da će se o troškovima upravnog postupka i upravnog spora odlučivati konačnom odlukom, odnosno ukoliko tužiteljica konačno uspije sa zahtjevom u upravnom postupku, može postaviti sudu zahtjev kojim potražuje troškove ranije vođenog upravnog spora koji je rješavao o nekoj fazi sudskog postupka o čemu se detaljno izjasnio Vrhovno sud Federacije BiH u svojoj odluci od 15.08.2024. godine (strana 3. pasus posljednji, te strana 4. i strana 5. pasus 1. i 2. obrazloženja rješenja), koje u cijelosti kao pravilne prihvata i ovaj sud.

Na drugačije rješenje ove upravne stvari nemaju uticaja ni navodi tužiteljice “da je znala za činjenicu da isključivo član 378. Zakona o parničnom postupku propisuje razloge za prekid postupka, da bi u ranijem postupku ukazala na odredbu člana 379. stav 1.tačka 1. Zakona o parničnom postupku, prema kojoj prekid postupka sud će odrediti ako je odlučio da sam ne rješava o prethodnom putanju, kao i na odredbu člana 30. Zakona o sudovima F BiH, te na odredbu člana IV. C. 3. 11. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, prema kojim odredbama Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine može prekinuti postupak i pokrenuti postupak za ocjenu ustavnosti pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine.“ Naime, pokretanje postupka za ocjenu ustavnosti određenih odredbi zakona ili cijelog zakona pred Ustavnim sudom Federacije BiH je diskreciono pravo sudova, u skladu sa poglavljem IV C. član 11. Ustava F BiH, a postupku čije se ponavljanje ovdje traži sud je, suprotno navodima tužbe za ponavljanje postupka, u obrazloženju svoje odluke dao detaljne razloge zbog čega je odbacio prijedlog za ocjenu ustavnosti sporne Odluke o usvajanju prijedloga izmjena i dopuna Regulacionog plana „Riba“ Živinice broj: 06-04-6188/2022 od 28.11.2022. godine, kao i Odluke o izmjenama Odluke o usvajanju prijedloga izmjena i dopuna Regulacionog plana „Riba“ Živinice broj: 06-04-6188/2022 od 28.11.2022. godine, te stava 3. člana 50. Zakona o prostornom uređenju i građenju Tuzlanskog kantona“, sa zahtjevom za donošenjem privremene mjere zabrane provođenja Odluke o usvajanju prijedloga izmjena i dopuna Regulacionog plana „Riba“ Živinice broj: 06-04-6188/2022 od 28.11.2022. godine, kao i razloge zbog čega nije smatrao osnovanim prijedlog tužiteljice za prekid postupka do donošenja odluke Ustavnog suda u pogledu ustavnosti navedenih Odluka za izmjenu regulacionog plana i donošenje privremene mjere (strana 5. pasus 3 i nadalje obrazloženja rješenja), koje kao pravilne prihvata i ovaj sud, pa navodi tužiteljice o pitanju ustavnosti kao prethodnom pitanju, se ukazuje neosnovanim.

Imajući u vidu naprijed izneseno, sud je primjenom odredbe člana 51. stav 2. navedenog zakona, tužbu za ponavljanje postupka odbacio.

S u d a c
Josip Vuković, s.r.